

Majoros Hanga: Az idő karmai között

2007

Bezár e világ, engem a sötétbe,
S legjobban az idő tengerébe,
Gyors szélként szeli át az életet
S nekem is megjósolta a végzetet.

Betegség visz el engem a halálba,
Elvisz engem az igaz lelkek nyugodalmába,
Kiszabadult az élet az idő karmaiból,
És véget vet életemnek.

Hullámok messze sodorják majd lekemet,
Ott ahol senki sem talál rá magányos
szigeteken,
Arcomat az idő a homályba vitte,
És selymes fátyollal takarta el.

Ajkaid mézét hadj érzézzem utoljára,

Mielőtt az idő elvisz égi homályba,
Kezed érintését irányítsd felém
Hadj legyen még miénk egy csillagos éj.

Szívünk emléke egymásban él örökké
Csókunk bizserégése él örökké,
Még az idő sem viszi el soha,
De most elvisznek az örök boldogságba

